सर्व्वांस्त्वन्यान् हनिष्यामि पार्थिवान् भरतर्षभ । यान् समेष्यामि समरे नतु कुन्तीसुतान्नृप ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि रथातिरथसङ्ख्यानपर्व्वणि पाण्डव रथातिरथसङ्ख्यायां एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः
॥ १७१ ॥ समाप्तञ्च रथातिरथसङ्ख्यानपर्व्व ॥

॥ अथाम्बोपाख्यानपर्व्व ॥ १३ ॥

॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ किमर्थं भरतश्रेष्ठ नैव हन्याः शिखण्डिनं । उद्यतेषुमथो दृष्ट्वा समरेष्वाततायिनं ।
पूर्व्वमुक्त्वा महाबाहो पाञ्चालान् सहसोमकैः । हनिष्यामीति गाङ्गेय तन्मे ब्रूहि पितामह ।
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु दुर्य्योधन कथां सर्व्वैर्भूमिपतिभिः । यदर्थं युधि सम्प्रेक्ष्य नाहं हन्यां शिखण्डिनं ।
महाराजो मम पिता शान्तनुर्लोकविश्रुतः । दिष्टान्तमाप धर्म्मात्मा समये भरतर्षभ । ५८५
ततोऽहं भरतश्रेष्ठ प्रतिज्ञां परिपालयन् । चित्राङ्गदं भ्रातरं वै महाराज्येऽभ्यषेचयं ।
तस्मिंश्च निधनं प्राप्ते सत्यवत्या मते स्थितः । विचित्रवीर्य्यं राजानमभ्यषिञ्चं यथाविधि ।
मयाऽभिषिक्तो राजेन्द्र यवीयानपि धर्म्मतः । विचित्रवीर्य्यो धर्म्मात्मा मामेव समुदैक्षत ।
तस्य दारक्रियान्तात चिकीर्षुरहमप्युत । अनुरूपादिव कुलादित्येव च मनो दधे ।
तथाऽश्रौषं महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वयम्वराः । रूपेणाप्रतिमाः सर्व्वाः काशिराजसुतास्तदा । ५८५०
अम्बाश्चैवाम्बिकाश्चैव तथैवाम्बालिकामपि । राजानश्च समाहूताः पृथिव्यां भरतर्षभ ।
अम्बा ज्येष्ठा ऽभवत्तासामम्बिका त्वथ मध्यमा । अम्बालिका च राजेन्द्र राजकन्या यवीयसी ।
सोऽहमेकरथेनैव गतः काशिपतेः पुरीं । अपश्यन्ता महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वलङ्कृताः ।
राज्ञश्चैव समाहूतान् पार्थिवान् पृथिवीपते । ततोऽहन्तान्नृपान् सर्व्वानाहूय समरे स्थितान् ।
रथमारोपयाञ्चक्रे कन्यास्ता भरतर्षभ । वीर्य्यशुल्काश्च ता ज्ञात्वा समारोप्य रथं तदा । ५८५५
अवोचं पार्थिवान् सर्व्वानहं तत्र समागतान् । भीष्मः शान्तनवः कन्या हरतीति पुनः पुनः ।
ते यतध्वं परं शक्त्या सर्व्वे मोक्षाय पार्थिवाः । प्रसह्य हि हराम्येष मिषतां वो नरर्षभाः ।
ततस्ते पृथिवीपालाः समुत्पेतुरुदायुधाः । योगो योग इति क्रुद्धाः सारथीनभ्यचोदयन् ।
ते रथैर्गजसङ्काशैर्गजैश्च गजयोधिनः । पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाः समुत्पेतुरुदायुधाः ।
ततस्ते मां महीपालाः सर्व्व एव विशाम्पते । रथव्रातेन महता सर्व्वतः पर्य्यवारयन् । ५८६०
तानहं शरवर्षेण समन्तात् पर्य्यवारयं । सर्व्वान्नृपांश्चाप्यजयं देवराडिव दानवान् ।
अपातयं शरैर्द्वीप्तैः प्रहसन् भरतर्षभ । तेषामापततां चित्रान् ध्वजान् हेमपरिष्कृतान् ।
एकैकेन हि बाणेन भूमौ पातितवानहं । हयांस्तेषां गजांश्चैव सारथींश्चाप्यहं रणे ।
ते निवृत्ताश्च भग्नाश्च दृष्ट्वा तल्लाघवं मम । अथाहं हास्तिनपुरमायां जित्वा महीक्षितः ।
ततोऽहं ताश्च कन्या वै भ्रातुरर्थाय भारत । तच्च कर्म्म महाबाहो सत्यवत्यै न्यवेदयं । ५८६५
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वण्यम्बोपाख्यानपर्व्वणि भीष्मकन्याहरणे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥